

rifuzis akcepti, ke ili estas perdintaj la ĝustan vojon, konstatis, ke ili intence provas enrompi en la koridoron, kaj minacis forŝlosi ilin en la karcero, kiam ili saviĝis de prof. Ciuro, kiu ĵus preteriris.

Ŝteti posedis katinon, nomatan S-ino Noris, malgrasa, polvokolora estulo kun ŝvelintaj lamsimilaj okuloj, precize kiel tiuj de Ŝteti. Ŝi patrolis la koridorojn sole. Oni rompu iun regulon antaŭ ŝi, eĉ je harlarĝo, kaj ŝi ekforirus por trovi Ŝteti, kiu aperus anhelante, post du sekundoj. Ŝteti konis la sekretajn vojojn de la kastelo pli bone ol iu ajn (eble kun escepto de la ĝemeloj Tordeli), kaj povis ekveni tiel subite, kiel iu ajn fantomo. Inter la studentoj ĉiuj malamamis lin, kaj la plej kara ambicio de multaj estis tio, ke ili donu al S-ino Noris viglan piedbaton.

Eĉ kiam oni sukcesis trovi ilin, oni ankoraŭ taskiĝis pri la klasoj mem. La magio konsistis, kion Hari rapide sciigis, el pli multe ol flirtigi la vergon kaj diri kelkajn kuriozajn vortojn.

Ili devis studi la noktajn ĉielojn per teleskopoj je ĉiu merkredo, kaj lerni la nomojn de multaj steloj kaj la movadojn de la planedoj. Trifoje en semajno, por studi la Herbologion sub instruo de plumpa sorĉistineto nomata prof. Sproso, ili eliris al la forcejoj malantaŭ la kastelo, kie ili lernis kiel prizorgi ĉiun de multaj strangaj plantoj kaj fungoj, kaj sciigis la utilon de ĉiu.

Sendube la plej teda klaso estis la Historio de Magio, kiu estis la sola, kie fantomo lekciis. Profesoro Binz estis ja tre aĝa estinta, kiam li endormiĝis antaŭ la fajro en la instruista salono, kaj la sekvantan matenon ekstaris por prelegi, postlasante sian korpon. Profesoro Binz zumparolis daŭre, daŭre dum ili skribaĉis nomojn kaj datojn, kaj interkonfuzis Emerik la Fieca kaj Urik la Freneza.

Prof. Flirtmeĉo, la instruisto por Sorĉoj, estis malalta sorĉisteto, kiu devis stari sur amaso da libroj por vidi super sian skribtablon. Ĉe la komenco de ilia unua klaso li kontrolvokis la klasregistron, kaj kiam li trafis la nomon de Hari li ekkriis ekcitanan pepon, kaj rulfalis ekstervide.

Prof. MakGongal ankoraŭ estis unika. Hari tute pravis pri la sento, ke ŝi ne estas ĝusta instruisto al kiu kontraŭi. Strikta kaj lerta, ŝi donis al ili avertodiron je la momento, kiam ili unuafoje sidiĝis en ŝia klaso.

“La Transformado troviĝas inter la plej kompleksaj kaj danĝeraj formoj de magio, kiujn vi lernos ĉe Porkalo,” ŝi diris. “Kiu ajn faros stultaĵon en mia klaso foriros, kaj neniam revenos. Vi estas avertitaj.”

Tiam ŝi ŝanĝis sian skribtablon al porko kaj reen al tablo. Tio impresis ĉiujn, kaj ili avidis komenci mem, sed baldaŭ eksciis tion, ke ili neniam ŝanĝos la meblojn al bestoj antaŭ ol fari longan studadon. Post surpaperigo de multaj kompleksaj notoj, ĉiu ricevis alumeton, kaj komencis la klopodon